

Riasztó hírek a városházán a főpénztár megcsappant forgalmáról

„Elsajén minden tisztviselő megkapja fizetését” — mondja a polgármester — Április 1-én 350 ezer pengő földbér helyett csak 43 ezer pengőt fizettek be

(A Délmagyarország munkatársától.) Az utóbbi napokban hihetetlennek hangzó hírek terjedtek el a szegedi városházán. A tisztviselők komor arccal, suttogva közölték egymással bizonytalan helyről szerzett értesüléseiket, amely szerint a város főpénztára igen szorult helyzetbe került és szinte bizonyosnak látszik, hogy május elsején a városi tisztviselők nem kaphatják meg fizetésüket, vagy ha fizetésüket meg is kapják, lakbérilletményeikkel adós marad a város. Május elseje ugyanis, mint lakbérnegyedes hónap, a város főpénztárát fokozott mértékben veszi igénybe. Normális hónapokban a város alkalmazottainak és nyugdíjasainak 226 ezer pengőt fizet ki, ezzel szemben a lakbéres hónapokban 480 ezer pengőt kell kifizetnie, tehát 254 ezer pengővel többet. Azt viszont nem titkolták soha, hogy a költségvetésben előirányzott bevételek rendkívül nehezen folynak be, a pénztár forgalma alig nagyobb a földbéresedések idején, mint más napokon.

Mivel ezek a hírek szinte egészen konkrét formában keringtek a városházán, a Délmagyarország munkatársa dr. Somogyi Szilveszter polgármestert kérdezte meg. A polgármester a következőket mondta:

— Helyesnek tartom, hogy félnek a városi tisztviselők, mert bizony a város helyzete nem a legrózsásabb, ha momentán veszedelemtől nincs is szó. Elsajén minden városi alkalmazott megkapja teljes egészében úgy fizetését, mint lakbérét, mert idejében gondoskodunk

róla, hogy a szükséges összeg együtt legyen a főpénztárban.

— A legnagyobb bajt az okozta, hogy az áprilisi földbérnegyedkor esedékessé vált 350 ezer pengő földbérből mindössze 43 ezer pengőt fizettek be. Nehezen folynak be az adók és a vámok is és így a főpénztárban tényleg nem gyűlt össze megközelítőleg sem annyi pénz, amennyi a májusi illetmények kifizetésére kellett volna. A bajon úgy segítünk, hogy a főpénztár kölcsönképpen igénybe veszi a szegedi pénzintézeteknél kezelt, de lekötött hitelek egy részét, körülbelül 300 ezer pengőt, ezt azután visszafizetjük akkor, amikor a földbérek befolyának.

— A jövő hónapban nagyobb bevételre számíthat a főpénztár, mert május elsején esedékessé válnak a negyedévi lakbérek is és a város bérházaiban lévő lakások, üzlethelyiségek tekintélyes bérjövodelemhez juttatják a várost. Májusban adónegyed is van, tehát a különböző városi adók címén szintén nagyobb összegre számíthatunk. Ezek a bevételek a júniusi tisztviselői fizetéseket is biztosítják. Hogy júliusban mi lesz, azt természetesen előre nem tudhatja senki, én azonban bízom abban, hogy a pénztár akkor sem akad fenn. Annyi bizonyos, hogy a város rövidesen kénytelen lesz esedékes kiadásainak fedezésére folyószámlahitelt igénybevenni és ezt az év közben befolyó bevételekből térítjük majd vissza.

A tábla is 14 évi jegyházra ítélte Kőszegi Oszkár

Előre megfontolt gyilkosságról nem lehet szó, de nem volt erős felindulás sem — mondja a tábla ítélete Faragó Gizzi meggyilkolásáról — „Soha senkit nem bántottam” — védekezett Kőszegi

(A Délmagyarország munkatársától.) Kőszegi Oszkár, az ujszegedi asszonygyilkos bűnének fellebbezési főtárgyalását csütörtökön reggel kezdte meg a szegedi ítélőtábla Kovács-tanácsa. Amíg a törvényszéki tárgyaláson százak rohmoztak meg a termet, addig a csütörtöki táblai tárgyalásra alig néhány ember volt kíváncsi. De Kőszegi is megváltozott. Az élettől duzzadó, széles gesztusokkal beszélő fiatalemberből összegörnyedt, halkszavú fejjel lett. Majdnem minden mondatánál a sirással küzdött, amikor védőbeszédét adta elő.

Dr. Horánszky Miklós táblabíró ismertette az ügyet. Előadásában, az iratok nyomán

megelevenedett Kőszegi egész kalandos élete

a szülői háztól a papnövelde, az údvhad-seregen, methodista szektán, a börtönökön és a menyasszonyokon keresztül, egészen Faragó Gizella megöléséig. Ismertették a gyilkosság lefolyását, Kőszegi menekülését, bujdosását, elfogatását, a rendőrség és a vizsgálóbíró előtt tett beismerését, majd sor került a különböző jegyzőkönyvek, szemlék ismertetésére, végül a törvényszéki tárgyalás ismertetésére került a sor, amely a legtöbb időt vette igénybe. Felolvasták Kőszegi vallomását, a tanúk, szakértők jegyzőkönyvét. Hosszabb időt vett igénybe

a gyilkos leveleinek

ismertetése és ezek közül is azoké, amelyeket Faragó Gizellához írt. Az összetört gyilkosnak és a halott asszonynak levelezése igen élénk fényt vet Kőszegi Oszkára. A levelekből kitűnik, hogy Kőszegi mélyen szerette azt a nőt, akit megölt. A különösen ömlengő szavaknál a gyilkos mélyen lehajtotta fejét. Van a levelek között egy, amelyben Kőszegi az el-

jövendő boldogságról írt Faragó Gizellának:

»Es majd akkor kinevetjük — írja — a pappaszemes, rigorózus tudósokat, mert mi bebizonyítjuk nekik, hogy egy meg egy az: egy, a maga szíve és az én szívem: ez csak egy szív...«

Az előadó bíró a fellebbezések ismertetésével fejezte be előadását és megjegyezte, hogy az iratok között van Kőszegi Oszkár kilencoldalas, kézzel írott fellebbezése is.

Ezután került volna sor a bizonyítás kiegészítésére vonatkozó indítványok előterjesztésére, de sem a főügyésznek, sem a védőnek nem volt erre vonatkozólag indítványa. Tíz perc szünet után dr. Zombory Jenő főügyész helyettes mondotta el

a vádbeszédet.

Hosszasan fejtegette azokat az indító okokat, amelyek a vádlottat az előre megfontoltan elkövetett ölésre inspirálták és ezek alapján gyilkosság büntetében kérte bűnösnek kimondani Kőszegi Oszkár.

Egy verseny, ahol csak nyerni lehet!

Aki nevelés és nyikkanás nélkül kiállja

ANNY ONDRA-

nak, a női CHAPLIN-nek és

Félix Bressardt-

nak — aki a Nyitott ablak főszerepét játszotta —

Elcserélem a feleségem

cimű vígjátékot, annak rossz a mája és a veséje, mert ennél szenzációsabb vígjátékot még nem mutatott be az idény folyamán a Korzó Mozi.

A jövő hét szenzációja:

Mesék az írógépről...

Ábrahám Pál nagyszerű slágereivel,
Renaie Müller és Félix Bressardt-tal
Belvárosi.

Dr. Kovács Ottó

védőbeszédében

erős felindulásban elkövetett emberölést kért megállapítani a vádlott terhére. A beszédek elhangzása után az elnök az idegesen feszkelődő Kőszegihez fordult:

— Azokon kívül, amiket már a törvényszéken elmondott és amiket a fellebbezésében is előadott, van-e valami mondanivalója?

— Van, méltóságos uram — felelte Kőszegi és elmondja egyik lopási ügyre nézve, amelyet már a törvényszék előtt is tagadt, hogy azt nem követte el.

— Amiket elkövettem — mondta —, azokat mindig, minden körülmények között bevallottam. Tessék megnézni eddigi ítéleteimet, azokból meg lehet látni, hogy soha se igyekeztem kibujni a büntetés alól...

— Hát ezek a dolgok nem is olyan fontosak — szólt az elnök —, mint az a bűncselekmény, amelyet Faragó Gizella sérelmére követett el és amely miatt az ügyesség magát gyilkossággal vádolja. Van-e még valami mondanivalója?

Kőszegi Oszkár

sírástól remegő hangon a következőket mondotta:

— Nyolc hónap óta vagyok börtönben. Ez a nyolc hosszú hónap azzal telt el, hogy a legrészletesebb kutatásnak vettem alá lelkemet, hogy megtudjam, hogyan öltem meg azt, akit a legjobban szerettem? ... Soha senkinek nem igyekeztem kárt tenni, soha senkit se bántottam. Eltértem arról az útról, amelyre neveltek... Amikor Faragó Gizellát megismertem, már nem volt menyasszonyom, Pintye Boris nem volt az, mert neki megírtam, hogy megtaláltam életem boldogságát és így a vele való ügyemet teljesen elintéztnek tekintettem...

— Maga igen, de Pintye Boris nem! — válaszolta az elnök. Ő vélegényének tekintette magát továbbra is...

— Nem tehetek róla, én elintéztem őt... Nem vagyok olyan rossz, hogy öljek... Az eset után, mint egy örült jártam-keltem... Még a rendőrségen is, amikor bevitték, azt mondták: »Mit tett maga szerencsétlenül!...« Látták, hogy teljesen össze vagyok törve.

Az elnök a tárgyalást azzal függesztette fel, hogy az ítéletet délután hirdeti ki.

Délután

öt órakor ott ült a gyilkos fegyőrei között a folyosón. Megbilincselte kezén sárga szarvasbőrkezttyűt viselt. Nemsokára bevonult a bíróság és megkezdte

az ítélet

kihirdetését, amely több, mint egy órát vett igénybe.

A tábla csékély módosítással teljes egészében helybenhagyta a törvényszék ítéletét,

amely szándékos emberölés büntette miatt 14 esztendői jegyházra szabott ki Kőszegi Oszkára.

Az ítélet indokolásában megállapítja, hogy a tábla foglalkozott a tényállással is, mert a minősítés kérdésében ezt szükségesnek látta. Mindenekelőtt azt vizsgálta a bíróság, hogy gyilkosság történt-e. Bizonyos jelek mutatnak ugyan erre, ilyen például az is, hogy a vádlott többször említette, hogy megöli Faragó Gizellát. De ezt a kijelentést mindig feltételhez kötötte, hogy ha nem adják hozzá a lányt, akkor öli meg. De a tábla szerint leginkább Kőszegi lelkiisége, egyénisége zárja ki a gyilkosságot. El kellett fogadni, hogy a